

Lovforslag nr. L 13. Fremsat den 7. oktober 1992 af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om søfartsuddannelse

§ 1

I lov om søfartsuddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 371 af 31. maj 1990, foretages følgende ændring:

1. I § 2 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Industriministeren kan fastsætte regler om gebyr for deltagelse i prøver for generhvervelse af sønæringsrettigheder, for deltagelse i kurser og prøver til tillægseksaminer, for aflæggelse af yachtskippereksaminer samt regler om betaling af eksamensgebyrer, der af andre myndigheder opkræves i forbindelse med prøveaflæggelse.«

2. I § 19 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Industriministeren kan fastsætte regler om betaling for deltagelse i de i stk. 2 nævnte specialkurser.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget har til formål at skabe hjemmel til at opkræve gebyr eller betaling for deltagelse i visse kurser og for aflæggelse af visse prøver, som afholdes af Søfartsstyrelsen og dens skoler.

Det forudses, at skibsfartens stadige specialisering vil medføre behov for oprettelse af obligatoriske specialkurser i lighed med de i en årrække afholdte kurser for officerer og mandskab i olie-, kemikalie-, og gastankskibe. Det er fundet rigtigst, at sådanne nye kurser, der kan gennemføres i privat regi, ikke samtidig skal tilbydes gratis i offentligt regi, men gennemføres efter reglerne for indtægtsdækket virksomhed. Det er ikke muligt at skønne over omfanget af sådanne kurser, der bl.a. afhænger af, hvilke skibstyper der i de kommende år vil tilgå den danske handelsflåde. Det er dermed heller ikke muligt at skønne over de erhvervsmæssige konsekvenser af forslaget. Det er ikke tanken at indføre betaling for kurser, der i dag tilbydes vederlagsfrit.

Økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget

Lovforslaget vil ikke medføre administrative konsekvenser og forventes at give en samlet forhøjelse af gebyrindtægterne på maksimalt 100.000 kr. pr. år, der skal medgå til finansiering af navigationsskolerne lønudgifter i forbindelse med afholdelse af prøver til generhvervelse af sønæringsrettigheder.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Forslaget tilsigter at skabe hjemmel til at opkræve gebyr for deltagelse i prøver til generhvervelse af sønæringsrettigheder.

Efter sønæringsloven mister et sønæringsbevis sin gyldighed, hvis indehaveren ikke kan dokumentere at have gjort relevant tjeneste i søgænde skibe i en nærmere angivet periode. Sønæringsrettighederne kan generhverves ved bl.a. at bestå en prøve, hvis

indhold og omfang er fastsat af Søfartsstyrelsen. Prøven aflægges efter selvstudium på en navigationsskole, og det er hensigten, at gebyret skal finansiere lønudgiften i forbindelse med prøveaflæggelsen. Søfartsstyrelsens udstedelse af nyt sønæringsbevis efter bestået generhvervelsprøve vil fortsat være gratis.

Herudover tilsigter forslaget at skabe hjemmel til at opkræve gebyr for afholdelse af kurser og prøver for tillægseksaminer. Her tænkes på omskoling af fiskeskippere til navigatører i handelsflåden samt andre tillægseksaminer i henhold til § 9 i loven. Der tilsigtes med dette forslag ikke fuld omkostningsdækning, men alene en mindre betaling, der skal sikre, at kun de seriøst interesserede studerende tilmelder sig sådanne kurser og prøver.

Undervisning til yachtskippereksamen afholdes som aftenskoleundervisning under fritidsloven. Gebyr for afholdelse af yachtskippereksaminer er hidtil blevet opkrævet i henhold til bekendtgørelse nr. 453 af 7. juli 1986 om yachtskippereksaminer. Under henvisning til statsrevisorernes bemærkninger til Rigsrevisionens beretning 5/91 om opkrævning af gebyrer og formålsbestemte afgifter tilsigter forslaget, at der skabes en udtrykkelig lovhjemmel til opkrævning af gebyret. Gebyret tilsigter ikke fuld omkostningsdækning, idet man ikke ønsker at fratage fritidssejlere incitamentet til at aflægge disse eksaminer, da uddannelse af fritidssejlere yder et vægtigt bidrag til sikkerheden til søs.

Endelig tilsigter forslaget at skabe hjemmel til at lade de studerende betale de eksamensgebyrer, der af andre myndigheder opkræves i forbindelse med prøveaflæggelse. Her tænkes bl.a. på de eksamensgebyrer, som Telestyrelsen opkræver for sin censorvirksomhed i forbindelse med aflæggelse af radioekspedientprøven på navigationsskolerne. Beståelse af denne prøve har hidtil været et krav i sønæringsloven for udstedelse af et sønæringsbevis som navigatør, og det af Telestyrelsen opkrævede gebyr er hidtil blevet betalt af de studerende. Da kravet om bestået prøve som radioekspedient i henhold til den nye uddannelsesstruktur nu også bliver et eksamenskrav

for bestået vagtofficereksamen, ønskes tilvejebragt en lovhjemmel til fortsat at lade de studerende betale gebyret.

Til nr. 2

Der ønskes hjemmel til at opkræve betaling for deltagelse i nyoprettede specialkurser, som i hen-

hold til bestemmelserne i sønæringsloven og lov om skibes besætning er eller vil blive obligatoriske for tjeneste i visse skibe.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 2 indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* Industriministeren kan fastsætte regler om gebyr for deltagelse i prøver for generhvervelse af sønæringsrettigheder, for deltagelse i kurser og prøver til tillægseksaminer, for aflæggelse af yachtskippereksaminer samt regler om betaling af eksamensgebyrer, der af andre myndigheder opkræves i forbindelse med prøveaflæggelse.«

§ 2. Industriministeren bemyndiges til at oprette skoler, øvelsesskibe, skoleskibe og kursus til gennemførelse af den i § 1 nævnte uddannelse.

Stk. 2. Uddannelsen kan endvidere ske på andre skoler, øvelsesskibe, skoleskibe og kursus, der godkendes af ministeren.

Stk. 3. Til driften af skoler, øvelsesskibe, skoleskibe eller kursus godkendt i henhold til stk. 2 kan der ydes tilskud af statskassen, såfremt der efter industriministerens skøn er tilstrækkeligt behov for vedkommende undervisning.

2. I § 19 indsættes som stk. 3:

»*Stk. 3.* Industriministeren kan fastsætte regler om betaling for deltagelse i de i stk. 2 nævnte specialkurser,«

§ 19. Søfartsstyrelsen kan oprette forsøgsundervisning samt efter- eller videreuddannelseskurser for søfartsområdet.

Stk. 2. Der skal oprettes sådanne specialkurser, som i henhold til bestemmelserne i lov om sønærings og lov om skibes bemanning er obligatoriske for tjeneste i visse skibe.